

KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE

REPUBLICA SLOVENIJA

Številka: 242-105/2010-83

Datum: 10/8/2011

NAČELNO MNENJE št. 2/2011

O KORUPTIVNEM RAVNANJU PRI NAJEMANJU STVARNEGA PREMOŽENJA DRŽAVE IN DOLŽNEM IZOGIBANJU NASPROTJU INTERESOV

Na podlagi druge alineje 18. člena Zakona o preprečevanju korupcije (ZPKor; Ur.l. RS, št. 2/2004) in 13. člena Poslovnika Komisije za preprečevanje korupcije (Uradni list RS, št. 105/2004), v povezavi s prvim odstavkom 84. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (ZIntPK; Ur.l. RS, št. 45/2010, 26/2011 in 43/2011), sprejema Komisija za preprečevanje Korupcije (v nadaljevanju: Komisija) naslednje načelno mnenje:

- 1) Ravnanje uradnih in odgovornih oseb subjekta javnega sektorja, ki kršijo dolžno ravnanje, povezano z uresničevanjem načel preglednosti (transparentnosti) in enakopravnega obravnavanja ponudnikov v postopku najemanja stvarnega premoženja države ter dolžno ravnanje, ki ga nalagajo predpisi o javnem naročanju, s tem pa subjektu zasebnega prava uresničijo pričakovano korist, ustreza opredelitvi korupcije iz tretje alineje 2. člena ZPKor.
- 2) Funkcionar subjekta javnega sektorja se je dolžan izogniti ravnanju, ki vpliva ali ustvarja videz, da vpliva na objektivno in nepristransko opravljanje njegove javne funkcije, in sicer je dolžan tako ravnati zaradi zaščite integritete svoje funkcije, integritete državnega organa, ki ga vodi, in posledično integritete javnega sektorja ter zaradi krepitve zaupanja javnosti v nepristranskost in objektivnost njegovega dela in tudi dela drugih funkcionarjev, kar sovпада z javnim interesom in mora biti prva skrb vseh zaposlenih v javnem sektorju. To velja za vse posameznike, ki v kakršnikoli obliki (so)delujejo znotraj javnega sektorja, četudi jih k izogibanju nasprotju interesov formalno ne zavezuje noben pravni akt.

A. UVODNA POJASNILA

- 1 Konkreten primer, na katerem sloni načelno mnenje, se nanaša na najem stavbe z vso opremo za potrebe določenih državnih organov, ki jo je izvedlo ministrstvo, v sklopu katerega delujejo ti organi. Postopek pred Komisijo se je začel na podlagi prijav iz začetka leta 2010, zato se je skladno s prehodno določbo 84. člena ZIntPK v celoti izvedel po določbah starega ZPKor.
- 2 Komisija v tem postopku ni ugotavljala kakršnekoli oblike odgovornosti katerekoli osebe, ki je sodelovala v posamezni fazi najemanja stavbe in opreme, ampak se je skladno s svojimi pristojnostmi osredotočila na presojo ravnanj v postopku najema poslovnih prostorov (stavbe) in opreme z vidika protikorupcijske zakonodaje, ki je veljala v času, ko so se te aktivnosti odvijale, pri čemer je ob upoštevanju vsebine prijav dala bistven poudarek presoji, 1) ali ta ravnanja sovpadajo z opredelitvijo korupcije v ZPKor in 2) ali so bile v konkretnem primeru kršene dolžnosti v zvezi z izogibanjem nasprotju interesov. Slednje je Komisija presojala z vidika Kodeksa ravnanja javnih uslužbencev in splošnih načel protikorupcijske zakonodaje, saj ZPKor v nasprotju z novim ZIntPK določb o dolžnem izogibanju nasprotju interesov ni imel.
- 3 V postopku ugotavljanja dejanskega stanja, ki je podlaga za sprejem tega načelnega mnenja, je Komisija s svojimi strokovnimi službami pridobila in ovrednotila različno dokumentacijo (pridobljena je bila s strani državnih organov, pravnih oseb in posameznikov), opravljeni so bili razgovori z več posamezniki, vključno s funkcionarji in odgovornimi osebami, na ravnanja katerih se načelno mnenje nanaša, pridobljeno pa je bilo tudi poročilo Računskega sodišča Republike Slovenije.
- 4 Funkcionar, posameznik in drugi izrazi, zapisani v moški spolni slovnični obliki, so v načelnem mnenju uporabljeni kot nevtralni za moške in ženske.

B. RAVNANJE ODGOVORNIH IN URADNIH OSEB PRI NAJEMANJU STVARNEGA PREMOŽENJA DRŽAVE

- 5 Korupcija po ZPKor pomeni *vsako kršitev dolžnega ravnanja uradnih in odgovornih oseb v javnem ali zasebnem sektorju, kot tudi ravnanje oseb, ki so pobudniki kršitev, ali oseb, ki se s kršitvijo lahko okoristijo, zaradi neposredno ali posredno obljubljenе, ponujene ali dane oziroma zahtevane, sprejete ali pričakovane koristi zase ali za drugega*. V konkretnem primeru Komisija zaradi vodenja postopka po starem ZPKor ni mogla zahtevati podatkov od subjektov zasebnega sektorja (predvsem najemodajalca), zato se je osredotočila le na ravnanje uradnih in odgovornih oseb subjekta javnega sektorja (ministrstva), ki je izpeljalo najem stavbe in opreme.
- 6 Komisija lahko skladno z zakonom določeno ravnanje odgovornih in uradnih oseb opredeli kot koruptivno, če glede na pridobljene in dostopne informacije, dokazila in podatke ugotovi:
 - kršitev dolžnega ravnanja uradnih in odgovornih oseb, in
 - da je povod kršitve dolžnega ravnanja neposredno ali posredno obljubljenа, ponujena ali dana oziroma zahtevana, sprejeta ali pričakovana korist za uradno oziroma odgovorno osebo ali za koga drugega.
- 7 Komisija je po izvedenem postopku ugotovila in zaključila, da sta v konkretnem primeru izpolnjena oba elementa. V nadaljevanju opisano ravnanje uradnih in odgovornih oseb ministrstva pomeni **kršitev dolžnega ravnanja, povezanega s potrebno transparentnostjo postopka najemanja stavbe in enakopravnim obravnavanjem ponudnikov, v primeru najema opreme pa tudi kršitev dolžnega ravnanja, ki ga nalagajo predpisi o javnem naročanju. S takim ravnanjem je bila subjektu zasebnega prava (najemodajalcu) uresničena pričakovana korist, kar ustreza opredelitvi korupcije iz tretje alineje 2. člena ZPKor.**

(a) Kršitev dolžnega ravnanja

- 8 Kršitev dolžnega ravnanja izhaja tako iz ugotovitev Komisije kot iz ugotovitev Računskega sodišča Republike Slovenije, ki je primarno pristojno za sicer neobvezujočo razlago in tolmačenje ter nadzor nad predpisi s področja javnega naročanja in ravnanja s stvarnim premoženjem države, in kateremu je Komisija dne 25.5.2010 poslala pobudo za izvedbo revizije v zvezi z najemom poslovnih prostorov v konkretnem primeru. Ugotovljeno je bilo, da je ministrstvo pri najemu stavbe kršilo Zakon o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin (ZSPDPO) s tem, ko ni zagotovilo enakopravnega obravnavanja vseh udeležencev v postopku, pri opremljanju prostorov s premično opremo pa je ravnalo v nasprotju z Zakonom o javnem naročanju (dalje ZJN-2), ker za izbiro izvajalca ni uporabilo ustreznega postopka naročanja v skladu z ZJN-2.¹ Hkrati je bilo ugotovljeno, da je ministrstvo ravnalo negospodarno s tem, ko se je odločilo za najem stavbe namesto za najem s postopnim odkupom.
- 9 Komisija dodatno ugotavlja, da je ministrstvo v konkretnem primeru ravnalo v nasprotju s Strategijo upravljanja z nepremičnim premoženjem (MJU, št. 478-19/2009/42), ki jo je potrdila Vlada RS 2009. Po tej strategiji so organi, ki so pristojni za reševanje prostorske problematike, pri najemanju nepremičnega premoženja dolžni najprej ugotoviti, kaj je na določenem območju v danem trenutku na voljo na nepremičninskem trgu, najemno pogodbo pa skleniti z najugodnejšim ponudnikom šele po opravljenih pogajanjih z vsemi relevantnimi ponudniki. Uresničevanje strategije torej zahteva vnaprej opredeljena jasna merila in predstavo o tem, kakšni prostori se iščejo, ter pridobitev več primerljivih ponudb in pogajanja z več kot enim ponudnikom.
- 10 Kot izhaja iz zbrane dokumentacije in izpovedi oseb, s katerimi je Komisija opravila razgovore, je ministrstvo v času od aprila do septembra 2009 zbiralo ponudbe za cca. 2000 m² prostorov in za okvirno 90 delovnih mest; konec septembra 2009 opravljena analiza (ki torej sega v čas, ko je strategija veljala že več kot dva meseca) pa je pokazala, da naj bi bila za najem najprimernejša stavba v skupni izmeri nekaj več kot 10.000 m², ki omogoča skupaj nekaj manj kot 300 delovnih mest in vselitev več organov. Od tega trenutka dalje po ugotovitvah Komisije nadaljnji postopki v ministrstvu niso bili več usmerjeni k iskanju najboljše ponudbe pod novimi pogoji, ampak k edini že prejeti ponudbi točno določene stavbe oziroma poslovnih prostorov za 300 delovnih mest, s čimer je ministrstvo določenemu ponudniku omogočalo in zagotavljalo poseben, boljši (privilegirani) položaj. Kriteriji ministrstva so torej sledili konkretni ponudbi, namesto da bi ponudbe sledile kriterijem in bi se za nove (spremenjene) kriterije iskale nove primerne oziroma primerljive ponudbe, kar bi bilo ustrezno z vidika javnih financ, zagotavljanja poštene konkurence in transparentnosti postopka.
- 11 Vse povedano predstavlja kršitev dolžnega ravnanja uradnih in odgovornih oseb ministrstva, s čimer je izpolnjen prvi od dveh elementov korupcije po ZPKor.
- 12 Poleg omenjenega je Komisija delno v povezavi z navedenimi kršitvami delno pa samostojno zaznala še nekaj kršitev oziroma ravnanj, ki so sporna z vidika transparentnosti oziroma pomenijo korupcijsko tveganje. V nadaljevanju izpostavljamonekatere izmed njih:
- temeljni dokument, na podlagi katerega se je ministrstvo odločilo za najem stavbe, naj bi bila »Analiza ponudb prostorov za potrebe ...« [državnih organov ministrstva] z dne 30.9.2010. Ta dokument, ki je z vidika transparentnosti postopka zelo pomemben in hkrati bistven za preprečevanje in omejevanje (pa tudi kasnejše ugotavljanje) korupcijskih tveganj, po ugotovitvah Komisije ni uradno evidentiran, niti knjižen v spisovni dokumentaciji organa znotraj ministrstva, v katerem naj bi nastal;

¹ Konkretnije je Računsko sodišče ugotovilo kršitev 6. člena Zakona o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin (Ur.l. RS, št. 14/2007) in opustitev uporabe ustreznega postopka javnega naročanja za opremljanje prostorov skladno s 24. členom Zakona o javnem naročanju (Ur.l. RS, št. 128/2006, 16/2008 in 19/2010).

- v konkretnem primeru je iz dokumentacije, s katero razpolaga Komisija, razvidno, da se je stavba, ki je predmet najema, v celoti opremila za potrebe organov ministrstva, ki so bili predvideni za selitev v to stavbo, preden je bila stavba formalno najeta (stavba je bila formalno najeta januarja 2010, oprema pa se je izbirala in dobavljala v drugi polovici leta 2009). Podrobno specifikacijo opreme je v obliki programske naloge pripravilo ministrstvo (zaključena je bila sredi julija 2009), nabavil pa jo je najemodajalec. Pri tem so potekali usklajevalni sestanki med bodočim najemodajalcem in predstavniki ministrstva ter organov ministrstva, o katerih pa ne obstajajo nobeni zapis(nik)i. Četudi je bilo vnaprejšnje opremljanje stavbe formalno-pravno riziko najemodajalca (glede na okoliščino, da je bil od selitve odvisen pričetek dela težko pričakovanega novoustanovljenega organa, je bil ta riziko oziroma tveganje sicer zelo majhno), to ne pomeni, da znotraj javnega sektorja ni potrebna transparentnost -takšno ravnanje pomeni ignoriranje načela transparentnosti (in preverljivosti), ki mora biti paradigma delovanja v javnem sektorju;
 - iz zbrane dokumentacije izhaja, da je izbrani ponudnik (najemodajalec) v aprilu 2009 poslal vodstvenemu delavcu ministrstva ponudbo, v kateri je navedel, da jo pošilja »skladno z dogovorom«. Komisija sicer ni mogla ugotoviti, po dogovoru s kom v ministrstvu je bila ta ponudba poslana (prispela je kot prva in približno v času, ko je ministrstvo pričelo tudi samo iskati primerne ponudbe), navajanje dogovora v njej in način nadaljnjega komuniciranja in postopanja ministrstva v razmerju do tega ponudnika pa po oceni Komisije izkazuje verjetnost, da je imel ta ponudnik privilegirani dostop do notranjih informacij in v postopku zbiranja ponudb in izbire ponudnika očitno poseben, ugodnejši položaj;
 - zaradi pravnih dilem je ministrstvo za mnenje o najemu stavbe zaprosilo ministrstvo, pristojno za razlago predpisov s področja javnega naročanja, vendar je pri tem vprašanja zastavilo na hipotetičnem primeru in z navedbo, da objekt najema že ima uporabno dovoljenje (kar v danem trenutku ni bila korektna informacija - uporabno dovoljenje za ta objekt je bilo izdano januarja 2010, vprašanje pa je bilo pristojnemu ministrstvu zastavljeno poleti 2009). Odgovor pristojnega ministrstva je bil pozitiven, vendar to ne more biti relevanten argument za konkreten primer, saj vprašanje, na podlagi katerega je bil pripravljen odgovor, ni povzemalo relevantnih okoliščin tega primera (predvsem aktualnega stanja glede dovoljenj in faze gradnje ter glede načrtovanega najema opreme).
- 13 Ravnanje odgovornih in uradnih oseb v konkretnem primeru je bilo torej ob formalnih kršitvah, ki jih je zaznalo tudi Računsko sodišče, sporno še v drugih vidikih, ki skupaj potrjujejo sklep o kršitvi dolžnega ravnanja.

(b) Pričakovana (pridobljena) korist

- 14 Kar zadeva drugi element korupcije po ZPKor, zahteva ugotovitev, da je bila povod kršitve dolžnega ravnanja neposredno ali posredno obljubljeni, ponujeni ali dana oziroma zahtevana, sprejeta ali pričakovana korist za uradno oziroma odgovorno osebo ali za koga drugega. Glede na to, da ZPKor ne zahteva protipravne oziroma nedovoljene koristi, temveč zgolj korist, v konkretnem primeru ni sporno, da je imel oziroma ima korist od sklenjenega posla najemodajalec; Komisija pa je pozornost namenila ugotavljanju dejstva, ali je do zgoraj opisanih kršitev dolžnega ravnanja prišlo zaradi neposredno ali posredno obljubljenih, ponujenih ali dane oziroma zahtevane, sprejete ali pričakovane koristi za katero od uradnih ali odgovornih oseb ministrstva ali za najemodajalca. Pri tem je odločilnega pomena, da zakonski pojem povoda, ki je izražen z besedno zvezo »zaradi [...] koristi zase ali drugega« ni povezan z naklepom, namenom ali voljo posameznika ali posameznikov (teh elementov Komisija ni pristojna niti ugotavljati,

niti presojeti), ampak zanj zadostuje ugotovljen objektivni obstoj koristi oziroma neposredne ali posredne obljube, zahteve, ponudbe ali pričakovanja koristi.

- 15 Komisija v konkretnem primeru ni ugotovila, da bi v povezavi z najemom stavbe in opreme katerakoli uradna ali odgovorna oseba ministrstva zase zahtevala ali sprejela kakšno korist, niti da bi najemodajalec ali kdo tretji kateri od teh oseb obljubil, ponudil ali dal kakšno korist. Privilegirano komuniciranje samo z enim ponudnikom, ne da bi se projektna naloga oziroma njena priprava ponudila tudi ostalim približno primerljivim in primernim ponudnikom oziroma ne da bi bilo kakorkoli izkazano dejstvo, da so jo ostali ponudniki zavrnilo oziroma sporočili, da zanje niso zainteresirani, ter splošna netransparentnost oziroma opuščanje evidentiranja in zapisovanja pomembnih dejstev v postopku izbire najugodnejšega ponudnika pri najemanju stavbe in opreme, pa po oceni Komisije kažeta na pričakovano korist za najemodajalca oziroma da so bile navedene kršitve izvršene zaradi pričakovane koristi za najemodajalca. Da se je ta korist pričakovala, potrjujejo tudi navedbe nekaterih oseb, s katerimi je Komisija opravila razgovor, da se je nekje v maju 2009 (in s tem v času precej pred formalnim najemom stavbe in tudi pred izdelavo analize ponudb), v ministrstvu "preprosto vedelo", da se določeni organi ministrstva selijo v stavbo, ki jo je ponudil najemodajalec, zato so strokovne službe ministrstva v drugi polovici leta 2009 tudi intenzivno sodelovale z bodočim najemodajalcem, ki je stavbo finaliziral in opremil po željah in potrebah ministrstva. Komisija pa na podlagi pristojnosti po ZPKor ni mogla ugotoviti, kdo je bil tisti, ki je na ministrstvu v konkretnem primeru ustvaril to pričakovanje oziroma na kakšen način je prišlo do sprejetja neformalne odločitve o najemu stavbe in opreme. Da se je ta neformalna odločitev v določenem trenutku zgodila, potrjuje predvsem zgoraj opisano privilegirano komuniciranje in posredovanje podatkov za opremo po meri in potrebah najemnika zgolj enemu ponudniku, ki je kasneje tudi postal najemodajalec (to komuniciranje pa sega v čas pred 30.9.2010, ko je bila opravljena zgoraj navedena analiza ponudb prostorov); Komisija pa razpolaga tudi s podatkom, da je izbrani ponudnik že maja 2009 komuniciral z določenim ponudnikom notranje opreme na način, ki utemeljuje zaključek, da je bil prepričan v pridobitev posla. Pogajalska skupina, ki jo je januarja 2010 za pogajanja glede najema imenovalo ministrstvo, se je torej pogajala o najemu stavbe, ki jo je edini ponudnik že v letu 2009 dogradil in opremil po željah in potrebah ministrstva.
- 16 Ob tem je treba poudariti še, da iz zbranih podatkov Komisije ne izhaja, da bi kdo od javnih uslužbencev, ki so neposredno sodelovali v verigi aktivnosti za najem stavbe in opreme, na primeren, jasen in pisen način koga od nadrejenih opozoril na problematičnost postopkov najemanja, čeprav so po ugotovitvah Komisije nekateri udeleženi osebno in strokovno v način izvedbe posla dvomili. Komisija ob polnem razumevanju hierarhičnega sistema znotraj posameznih institucij javnega sektorja opozarja, da skrb za zakonito in gospodarno ravnanje z javnimi sredstvi ni le naloga vodstvenega kadra, ampak so k temu zavezani prav vsi zaposleni v javnem sektorju, zato se od posameznikov pričakuje, da na nepravilna ali drugače sporna, še posebej pa na nezakonita ravnanja ustrezno opozorijo in na ta način (o)krepijo tako svojo osebno in strokovno (profesionalno) integriteto kot tudi integriteto javnega sektorja.

C. O NASPROTJU INTERESOV

- 17 V času najemanja stavbe in opreme je dolžnost izogibanja nasprotju interesov izhajala iz 13. člena Kodeksa ravnanja javnih uslužbencev (Ur.l. RS, št. 8/2001, dalje Kodeks), ki velja tudi za ministre in druge funkcionarje vlade (danes to dolžnost za vse uradne osebe ureja ZIntPK). Po 13. členu Kodeksa nastane konflikt interesov v okoliščinah, v katerih ima javni uslužbenec zasebni interes, ki je tak, da vpliva ali ustvarja videz, da vpliva na nepristransko in objektivno opravljanje javnih nalog. Zasebni interes javnega uslužbenca vključuje kakršno koli korist zanj, za njegovo družino, bližnje sorodnike, prijatelje ali osebe javnega ali zasebnega prava, s katerim ima ali je imel poslovne ali politične stike. Posameznik je po

Kodeksu osebno odgovoren za to, da je pozoren na kakršnokoli dejansko ali možno nasprotje interesov, da ukrepa na način, da bi se takemu nasprotju interesov izognil, da razkrije svojemu nadrejenemu nasprotje interesov takoj, ko ga ugotovi in da se ravna po končni odločitvi predstojnika oziroma se umakne ali izogoe okoliščinam, ki povzročajo nasprotje interesov.

- 18 V konkretnem primeru je bilo javno izpostavljeno dejstvo, da je funkcionar, ki je v imenu ministrstva podpisal najemno pogodbo za stavbo in opremo, v prijateljskem odnosu z zakonitim zastopnikom (direktorjem) druge pogodbene stranke, torej najemodajalca, ki je subjekt zasebnega prava. Po podatkih, zbranih s strani Komisije, funkcionar v konkretnem primeru ne zanika poznanstva in zasebnih stikov z zakonitim zastopnikom najemodajalca, vendar tega poznanstva in zasebnih stikov subjektivno ne dojema kot prijateljstvo. Glede na to, da je prijateljstvo izrazito osebna kategorija, se Komisija na podlagi razpoložljivih podatkov ni mogla opredeliti do tega, ali sta funkcionar ministrstva in zakoniti zastopnik najemodajalca v prijateljskem odnosu ali le znanca. Občasno srečevanje na kosilih in večerjeh, zasebni obisk, skupna nabava poročnega darila ipd. so se po razpoložljivih podatkih vedno dogajali med pari in lahko kažejo na prijateljstvo med dvema posameznikoma iz teh parov ali pa tudi ne.
- 19 Formalnopravno funkcionarja k izločitvi pri sklepanju poslov Kodeks zavezuje le v primeru, če se posele sklepa z njegovim prijateljem; ne glede na to pa bi moral funkcionar v tem primeru zaradi specifičnih okoliščin primera (zasebni stiki, finančna donacija funkcionarjevi politični stranki ipd.), pa tudi občutljivosti in visoke vrednosti posla po oceni Komisije predvideti, da se bo v javnosti ustvaril vsaj videz, da je poznanstvo oziroma zasebni stiki med njim in zakonitim zastopnikom druge pogodbene stranke vplivalo na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih javnih nalog. Temu primerno bi moral po oceni Komisije funkcionar odreagirati s svojo izločitvijo iz vseh faz postopka najemanja stavbe in opreme ter prenosom pooblastil za odločanje in sklenitev pogodbe na drugo, s poznanstvi neobremenjeno osebo; vzdržati pa bi se moral tudi vsakršnih neformalnih vplivov na ta postopek. Na ta način bi bil zagotovljen videz nepristranskega in objektivnega odločanja; tako pa se ob zgoraj navedenih kršitvah dolžnega ravnanja in ob dejstvu, da je funkcionar v imenu ministrstva posloval z osebo, s katero je imel zasebne stike, dodatno krepil dvom v korektnost ravnanja oziroma ustvarja občutek, da so bili postopki na ministrstvu obremenjeni s temi okoliščinami, kar zmanjšuje zaupanje v integriteto in delo javnega sektorja.
- 20 **Četudi funkcionarja k takemu ravnanju (izločitvi) ne zavezuje noben pravni akt, je torej dolžan tako ravnati zaradi zaščite integritete svoje funkcije, integritete državnega organa, ki ga vodi, in posledično integritete javnega sektorja ter zaradi krepitve zaupanja v delo funkcionarjev, kar sovpada z javnim interesom, ki mora biti (prva) dolžnostna skrb vseh funkcionarjev, javnih uslužbencev in drugih oseb, ki na kakršenkoli način delujejo znotraj javnega sektorja.**
- 21 Kako bi v konkretnem primeru pravočasna in celovita izločitev funkcionarja vplivala na razvoj dogodkov v zvezi z najemanjem stavbe in opreme, je nemogoče oceniti, prav tako ni mogoče verodostojno razpravljati o tem, ali bi to v konkretnem primeru preprečilo zgoraj opredeljene in ovrednotene kršitve. Vsekakor pa bi s prenosom pooblastil na drugo osebo prešla tudi odgovornost za zakonito in smotrno izvedbo posla, kar lahko pomeni, da bi bilo ravnanje ministrstva kot celote drugačno.
- 22 Ob tem Komisija pripominja, da je ZIntPK po noveli B, ki velja od 4.6.2011, v izogib težavam pri opredeljevanju ravni oziroma globine poznanstva posameznikov opredelitev zasebnega interesa vezal med drugim na osebe, s katerimi uradna oseba *ima ali je imela osebne stike*, tako da ni več ločevanja med prijatelji, znanci ipd., ampak je jasno, da se mora uradna oseba zaradi nasprotja interesov ali videza tega nasprotja izločiti tudi iz poslov, ki jih organ, ki ga zastopa, sklepa z njenim znancem. Če bi se primer, na katerem temelji to načelno mnenje, zgodil po 4.6.2011 in bi se zanj torej uporabila zakonodaja, veljavna na dan sprejema tega načelnega mnenja, bi bil obstoj nasprotja interesov nesporen najmanj

zaradi videza, da je zasebni interes uradne osebe vplival na objektivno in nepristransko opravljanje njene javne funkcije. Na to Komisija v tem načelnem mnenju opozarja izključno iz preventivnega vidika, z namenom poudariti, da se je zakonodaja na tem področju zaostila in da je integritetno ravnanje funkcionarjev in drugih uradnih oseb v delu, ki zahteva dolžno in dosledno izogibanje nasprotju interesov, po novem njihova zakonska dolžnost in ne več stvar osebne presoje in integritete posameznika oziroma stvar spoštovanja Kodeksa ravnanja javnih uslužbencev.

Komisija za preprečevanje korupcije je na seji dne 10. avgusta 2011 o načelnem mnenju odločala v sestavi Rok Praprotnik (namestnik predsednika) in dr. Liljana Selinšek (namestnica predsednika). Načelno mnenje je bilo sprejeto soglasno. Mag. Goran Klemenčič (predsednik Komisije) se je iz obravnavanja in odločanja v tej zadevi izločil.

Komisija za preprečevanje korupcije:

Rok Praprotnik
NAMESTNIK PREDSEDNIKA

dr. Liljana Selinšek
NAMESTNICA PREDSEDNIKA

